

6 Shema Israël Deuteronomium 6

Mozes kondigde het Shema aan – de oproep aan Israël om te luisteren naar hun Enige en Almachtige Elohiem. Deze proclamatie kun je niet los zien van gehoorzaamheid aan de Torah geboden. Mozes onderwees Israël dan ook hoe de geboden van JHWH te herinneren. Namelijk door ze te onderwijzen aan hun kinderen, er over te praten, ze symbolisch te ‘dragen’(tzit tzit) en ze te schrijven op de deurposten van hun huizen (middels de mezuzah). De beloning voor gehoorzaamheid zou een rijk gezegend leven zijn in het Beloofde Land. De straf op ongehoorzaamheid zou het omgekeerde betekenen: een beweging richting vloek en in het ergste geval ballingschap uit het Beloofde Land. De gehele Torah is door de hemelse Vader ontworpen als ‘een handboek ten leven’ opdat het ons en de gehele schepping goed gaat ten leven. Natuurlijk moeten we deze informatie verbinden met het NT waar ‘het leven door de Geest’ wordt beschreven; dat is de Torah op de tafel van het hart!

Het chiasme is als volgt:

A (v1-3) Geheel Israël wordt geacht JHWH te vrezen en Zijn geboden te onderhouden ten leven.

B (v4-5) Hoor Israël: JHWH onze Elohiem is één; heb JHWH lief met je hele hart, ziel en kracht.

C (v6-9) Sla de Woorden van JHWH op in je hart, leer ze je kinderen en toon het goede voorbeeld.

D (v10-11) JHWH zal jullie in het beloofde land brengen, dat heeft Hij jullie ouders gezworen.

E(v12-14) Vergeet JHWH niet als je rijk gezegend zult leven en neig niet naar andere goden.

Centrale as (v15) JHWH in jullie midden is een jaloers Elohiem; Hij is in staat jullie te vernietigen.

E (v16-18) Stel JHWH niet op de proef maar onderhoudt Zijn geboden met ijver.

D (v18-19) Jullie zullen een goed land in bezit nemen, dat is gezworen aan jullie vadersen.

C (v20-21) Onderwijs je kinderen het doel van de geboden. De keuze is slavernij of vrijheid.

B (v22-23) Gedenk dat JHWH de Farao versloeg en Israël bevrijdde uit slavernij.

A (v24-25) Vrees JHWH voor een lang leven, onderwijs je kinderen wat Hij deed, beërf rechtvaardigheid.

Akls we deze symbolen toepassen, moet je dan eigenlijk ook niet gebedsriemen om doen en een torah kastje op het hoofd dragen?

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieonder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Het toen aanwezige volk vreesde JHWH en onderhield de geboden. Dat bracht hen in het Beloofde Land waar ze een lang en goed leven ontvingen; ze vermenigvuldigden zich en werden gerekend als rechtvaardig.

Niveau B: JHWH versloeg niet alleen de Farao, maar ook de geestelijke machten achter al zijn afgoden. De prijs voor deze bevrijding was voor Israël de oproep (shema) tot gehoorzaamheid ten opzichte van hun 'Redder'. Maar let op! De intentie van deze gehoorzaamheid moest hartelijke liefde zijn voor hun machtige Elohiem. Zeker geen gehoorzaamheid uit vrees, bijgelovigheid of plichtmatige aanbidding zoals vaak gebeurt bij de afgodendienst. JHWH maakte zo een duidelijk contrast tussen eer die Hem toekomt en de eer die werd toegeschreven aan levenloze afgoden. Shema is dus horen én doen. Wat je gelooft moet je doen en wat je doet, daar moet je in geloven. De antichrist vind het voldoende als je óf doe , óf 'het wel gelooft: **Openbaring 13:16**

Niveau C: Het zorgvuldig naleven van de Torah zou de vrijheid en blijheid van Israël bestendig garanderen.

Niveau D: JHWH herinnerde Israël er aan dat Hij hun vaders had gezworen dat ze het Beloofde Land zouden verkrijgen.

Niveau E: Israël mocht niet zelfgenoegzaam worden en zo hun Elohiem vergeten. Als ze zich ijverig op de geboden zou concentreren, zou ze niet afgodisch worden.

Centrale as: Met afgoderij zou Israël haar ondergang bewerkstelligen. JHWH woonde temidden van Zijn volk en kan vanwege Zijn Heiligheid eenvoudigweg geen andere goden tolereren. Als Israël zich tóch zou inlaten met afgoden zou dit leiden tot verwijdering uit de aanwezigheid van JHWH.

Verbintenis met latere geschriften dan de Torah, profetische lessen voor de gelovigen in het laatst der dagen en het volbrachte en nog te volbrengen werk van de Messias

Voortbordurend op de inleiding, de Torah 'op de tafel van het hart' oftewel het leven door de Geest wil niet zeggen dat het geschreven Woord niet meer belangrijk is: **Romeinen 10:17** Er is dus niets nieuws onder de zon, want ook in onze tijd worden als rechtvaardig gerekend: 1. hen die het getuigenis van Jesjoea hebben (Het aannemen van verlossing door 100% genade = rechtvaardiging) en 2. zich vervolgens uit dankbaarheid op zijn geboden richten (doorgaande levensheiliging vanuit die ontvangen genade); dat zijn de geboden van zijn en onze Vader in de hemelen: **Openbaring 12:17** en **14:12** De Vader schrijft dus welliswaar de geboden op ons hart maar het is goed om wat we geestelijk menen te verstaan af te checken in het geschreven Woord. Die twee moeten op 1 lijn zitten.

Wie volhardt tot het einde zal in het Land gebracht worden en rijk gezegend worden volgens de beloften gedaan aan Abraham: **Jesaja 49:14-26; Ezechiël 36:1-15; Zacharia 10**

Doordat Israël tóch verviel in afgoderij gingen beide huizen uiteindelijk in ballingschap. Israël is tot op de dag van vandaag verstrooid naar de uiteinden van de aarde. De familie van Jakob zal opnieuw gered moeten worden uit slavernij. Ditmaal niet uit Egypte maar vanuit Babylon. Opnieuw zullen er geheiligden zijn met liefde en ware vrees voor JHWH waardoor ze zich inspannen Zijn hele gebod te houden, samengevat in: *Heb JaH lief en je naaste als jezelf.*

Dit zal de sleutel tot hun definitieve bevrijding zijn: **1 Petrus 2:1-10**

Tenslotte zal alle afgoderij geheel verwijderd worden uit de harten en gedachten van het volk van JaH: **Ezechiël 11:19,20; 36:16-38**

Israël (het huis van Juda tesamen met het huis van Israël) zal dan een intieme monogame relatie hebben met de Hemelse Vader als de legitieme Bruid van de zoon van JHWH: **Ezechiël 37:15-28**

Deze profetie spreekt over het Messiaanse vrederijk van 1000 jaar, verbeeld in het 7 dagen durende Loofhuttenfeest. **Openbaring 21** spreekt over het vervolg van dit 'huwelijk' wat zich zal afspelen in de eeuwigheid. Deze situatie wordt verbeeld door het feest van de 8ste dag.

De centrale as spreekt over 'weg gevaagd' worden van de aarde. **Psalm 28:3** benoemd dit ook, maar lees vooral de hele Psalm! Het spreekt over redding in Messias en het houden van de geboden wat daar bij hoort.